

Luxembourg, 24. januar 2023

PRESSEMELDING 02//2023

Dom i sak E-5/22 *Christian Maitz mot Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung, Liechtensteinische Invalidenversicherung og Liechtensteinische Familienausgleichkasse*

TOLKNINGEN AV DET PERSONLIGE VIRKEOMRÅDET TIL FORORDNING 883/2004 OG UTSTEDELSE AV DOKUMENT A1

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av den fyrstelige overrett (*Fürstliches Obergericht*) om tolkningen av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger («forordning 883/2004») og forordning (EF) nr. 987/2009 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger («forordning 987/2009»).

Saken for den anmodende domstol gjelder en anke fra Christian Maitz over en avgjørelse hvor hans forespørsel om skjemaet Portable Document A1 («dokument A1») ble avslått. Maitz er en østerriksk statsborger som arbeider som advokat i Liechtenstein og bor i Sveits. De liechtensteinske institusjonene (AHV-IV-FAK) kom til at Maitz måtte betale obligatoriske pensjons- og ytelsesbidrag i Liechtenstein basert på inntekten fra hans virksomhet i Liechtenstein. Maitz er også medlem av Wiens advokatforening og er forpliktet til å betale bidrag til de østerrikske pensjonsinstitusjonene. For å bli fritatt fra å betale bidrag til begge EØS-statene, er Maitz pålagt å inngi et dokument A1 fra Liechtenstein til advokatforeningen i Wien som bekreftelse på den nasjonale lovgivningen som gjelder for ham. Ifølge de liechtensteinske institusjonene kunne de ikke utstede et dokument A1 til Maitz fordi han er bosatt i Sveits og forordning 883/2004 gjelder derfor ikke for ham. I tillegg mente de liechtensteinske institusjonene at de ikke var forpliktet til å utstede en slik bekreftelse ved dokument A1. I ankesaken tilbød de liechtensteinske institusjonene å utstede en offisiell bekreftelse i stedet for dokument A1.

Ved sitt første spørsmål spurte den anmodende domstol om det er et vilkår etter artikkel 2 nr. 1 i forordning 883/2004 at, i tillegg til å være statsborger i en EØS-stat og underlagt lovgivningen i én eller flere EØS-stater, en person også må være bosatt i en EØS-stat for å være omfattet av det personlige virkeområdet til forordningen. EFTA-domstolen fant at det ikke forelå et slikt vilkår. Den anmodende domstolen spurte videre om en avtale inngått av en EØS-stat med et tredjeland, som tar sikte på å utvide virkeområdet til forordning 883/2004 til dette tredjelandet, kunne endre det første svaret. EFTA-domstolen fant at en slik avtale om trygdeytelser ikke kan pålegge en persons bosted som et vilkår som avviker fra artikkel 2 nr. 1 og 11 i forordningen.

Ved sitt andre spørsmål spurte den anmodende domstol om en bekreftelse etter artikkel 19 nr. 2 i forordning 987/2009 må utstedes ved dokument A1 for å gi rettsvirkningene angitt i artikkel 5 nr. 1 i forordningen. EFTA-domstolen fant at artikkel 19 nr. 2 ikke krever at en bekreftelse utstedes utelukkende ved dokument A1 for å gi rettsvirkningene angitt i artikkel 5 nr. 1 i forordningen.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se www.eftacourt.int.

Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.